

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3514/2021
28.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је заједнички пуномоћник Нинослав Јововић, адвокат из ..., против туженог Оператора дистрибутивног система "ЕПС Дистрибуција" доо Београд, Огранак "Електродистрибуција Ниш" Ниш, чији је пуномоћник Ивана Мараш, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1790/19 од 12.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 28.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1790/19 од 12.05.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1790/19 од 12.05.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 1790/19 од 12.05.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 9706/17 од 07.12.2018. године, којом је усвојен тужбени захтев тужиоца и тужени обавезан да настави са дистрибуцијом електричне енергије тужиоцу преко електричног бројила бр. .. са ЕД бр. ..., те обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 40.300,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужени, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/201...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Имајући у виду да је тужилац имао својство купца са већ оствареним прикључењем мерног уређаја на дистрибутивни систем путем којег му је вршена испорука електричне енергије када је на снагу ступио Закон о енергетици у 2014. године („Службени гласник РС“ бр. 145/14...35/23), који је у члану 198. регулисао шта представља неовлашћену потрошњу електричне енергије, између осталог под тачком 5. кумулативним прописивањем да је то случај када је крајњи купац оштетио жиг прописан Законом о метрологији, уз услов да се утврди неправилност мерења електричне енергије, а да се то не може поистоветити са ситуацијом када је рок важења жига истекао и тужиоцу било наложено од стране надлежне дирекције да ту неправилност отклони у одређеном року, по оцени Врховног суда у конкретном случају не постоји потреба за новим тумачењем права, разматрањем правних питања у циљу усаглашавања судске праксе, односно питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Јасноћа норми не оставља простор другачијем тумачењу од изнетог, независно од околности да су уз ревизију приложене одлуке на које се тужени позива као примере о постојању другачије судске праксе, које не могу бити израз устаљене судске праксе, нити одступања од ње овде побијаном одлуком. Имајући у виду садржину тражене правне заштите и разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова у овој правној ствари, као и наводе изнете у ревизији, по налажењу Врховног суда у овој правној ствари нису испуњени услови да се прихвати одлучивање о ревизији.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. и 4. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2).

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради чинидбе поднета је дана 01.12.2017. године. Вредност предмета спора означена у тужби је 10.000,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

Како састав одговора на ревизију није трошак који је неопходан за вођење парничног поступка, то је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка, о чему је одлучено у ставу трећем изреке решења, у складу са чланом 165. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**